

La senyora Criado Gonzálbez:

Que sin niños no hay nada de esto. Sin niños, un país muere. 8.600 niños son eliminados cada año en la Comunidad Valenciana, sin ni siquiera haber nacido. Las defunciones son, por otro lado, superiores a los nacimientos, 44.000 frente a 37.000.

Señor Puig, ¿no cree que es más importante impulsar políticas de natalidad, ya que estamos por debajo del umbral mínimo de nacimientos...

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories.

La senyora Criado Gonzálbez:

...que tirar el dinero de los valencianos en su ideario político de género? (*Aplaudiments*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, escoltarem la resposta a la pregunta que s'acaba de formular. Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, señor president.

Senyora diputada, en primer lloc, vull felicitar a totes les dones de l'àmbit rural perquè hui és el Dia Internacional de les Dones Rurals (*aplaudiments*).

I mire, el que jo li puc dir és que este Consell seguirà treballant en la seua agenda feminista. Seguirà en l'eix del pacte del Botànic II, que parla precisament de feminitzar la societat per a fer eixes coses que vosté no li atribuïx al gènere.

Però mire, si la gent està preocupada pels salaris, també ho està per la bretxa salarial que afecta les dones. Si està preocupada per les pensions, també ho està perquè les pensions de les dones són més baixes que la dels hòmens.

Si està preocupada, i per descomptat ho està, per la violència, està preocupada per la violència de gènere (*aplaudiments*), perquè esta és una societat decent. Esta és un societat decent, que no vol que a les dones se les mate.

I, si vostés estan fora d'açò, és que estan fora de la democràcia, senyoria. Perquè ací n'hi ha un pacte de totes les forces democràtiques, del pacte valencià contra la violència de gènere i masclista, i els que no estan ahí, que són vostés, estan fora de la democràcia. (*Aplaudiments*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Senyories, escoltarem la pregunta de l'il·lustre diputat David García. Quan vosté vullga, senyoria.

El señor García Gomis:

Muchas gracias, presidente.

Hoy es el aniversario del nacimiento del escritor y guionista por excelencia sobre la mafia, don Mario Puzo. Y en homenaje a él, le hago esta pregunta al presidente del consejo, aunque no sé si debería referirme a usted como el Padrino.

Porque ahora mismo la guardia civil está investigando, como una trama mafiosa, sus ayudas a su hermano. Mi pregunta es: ¿quién caerá antes, su hermano o usted? (*Aplaudiments*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Li contestarà la vicepresidenta del Consell. Escoltarem en silenci la resposta. Senyories. Podem escoltar en silenci la resposta? (*Remors*) Senyories, per favor. Senyories, per favor. Quan vosté vullga, vicepresidenta.

La senyora vicepresidenta i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Bé, jo crec que açò que vosté acaba de fer, escolte, és un signe d'esperança. Perquè me fa la impressió que vosté ha preguntat per literatura, i està molt bé. (*Aplaudiments*)

Que l'extrema dreta se preocupe per la literatura i per llegir més llibres que no brandir tantes banderes i tants pals, que al final comença un a exhibir banderes i acaba obrint-li el cap amb el pal al que no pensa com ell.

Per tant, benvinguts siguen vostés a la cultura. Per descomptat, és un gran llibre i Mario Puzo un gran escriptor.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El señor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Continuarem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que en nom del Grup Parlamentari Unides-Podem farà la síndica del grup, la il·lustre diputada Naiara Davó.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Bon dia, president.

Viva el rey, porque creo en el republicanismo de verdad, porque es lo más progresista y revolucionario. *Gora* el rey. El rey más republicano.

Cuando la única forma de defender a la monarquía es siendo republicano es porque la monarquía es historia y la república es el futuro de este país. (*Aplaudiments*) I ho sabem tots.

I per esta raó ser monàrquic convençut ja és impossible. És que el vídeo sembla que siga la postulació de Felip VI a la nova república. I seria legítim. Seria una opció legítima. Però per a ser *libres i iguals*, haurem de ser totes *libres i iguals* per a poder decidir el nostre cap d'estat i el nostre model d'estat.

I resulta, president, que portem massa anys entre dos tensions. Una tensió centralista, liderada pel PP, per Ciudadanos, i ara Vox, amb capital a Madrid, on ara Ayuso dibuixa un bloc madrileny amb el rei i la cúpula judicial contra la resta d'Espanya. Un bloc de togues i imposicions contra la democràcia i, sobretot, contra la pluralitat territorial.

I, per l'altra banda, tenim la tensió unilateralista de Catalunya. Dos tensions que han xocat frontalment i que han demostrat certa impotència a l'hora de poder transformar Espanya.

I entre eixes dos tensions està naixent la via valenciana. Les valencianes i els valencians moltes vegada encara ens costa... creure'ns, adonar-nos de la nostra pròpia potencialitat política per transformar aquest país.

És normal, perquè vint anys del Partit Popular han deixat marca en la moral del nostre poble. Però des del 2015 tenim País Valencià i estem treballant durament per alçar de nou aquest territori i estem demostrant, a més, un lideratge capaç de conduir a la nostra comunitat cap a la referencialitat en drets, en oportunitats i en llibertats en el conjunt d'Espanya.

Però, per altra banda, també portem massa anys plantejant una lluita ciutadana i institucional per un finançament just, perquè sabem que és necessari per a continuar avançant en el nostre camí.

Els governs centrals han pogut fer més i els hem de continuar exigint més i que revertisquen l'agravi històric del nostre infrafinançament. No podem oblidar tampoc que les reformes progressives que s'han fet del sistema de finançament s'han fet exclusivament per a aplicar l'austeritat.

Però el problema de fons, enmig d'una realitat que demana major cogovernança, és el disseny institucional sorgit de la Constitució de 1978 i la seua plasmació territorial. Perquè l'infrafinançament valencià respon més al final a una arquitectura institucional fallida en el seu desenvolupament que un govern en particular.

I això significa que l'estat de les autonomies s'està esgotant i que la monarquia està lluny de generar consensos i de restituir-los. I, per tant, o repensem entre totes el conjunt d'Espanya o no tindrem més Espanya.

President, va defensar vosté fa poc ací en tribuna un nou federalisme valencià i nosaltres estem d'acord. Però pensem que la pregunta és si és possible un federalisme democràtic en el marc d'una monarquia borbònica, centralista i obsoleta, que hui, a més, s'ha situat de part de tots els fronts que s'han obert: el territorial, el de la regeneració i l'ideològic. I és una monarquia que, a més, defensa i ha vingut defensant els vells interessos de les elits econòmiques madrilenyes fronts els sectors econòmics de les perifèries.

Per això, li preguntem president, si considera que la Comunitat Valenciana ha de liderar un nou impuls federal i republicà que ens permeta reforçar el nostre autogovern i continuar millorant la vida de les valencianes i els valencians. Perquè massa temps hem estat abocades a eixe valencianisme folklòric, del *levante feliz* que ens situa en l'imaginari subordinat de Madrid, eixe Madrid est.

I davant d'eixe valencianisme folklòric, des d'Unides Podem anem a defensar un valencianisme democràtic i republicà. Un valencianisme polític que beu del millor de la nostra terra, que comença i es remunta a les eleccions municipals del segle XIX, on vam guanyar les principals alcaldies, que es nodrix de Blasco Ibáñez, federal i republicà, i també de Miguel Hernández.

I l'enquesta del passat dilluns ens deixa una tasca clara. Una tasca clara per a aquest govern i per a aquesta terra. Existix una alternativa republicana valenciana i nosaltres hem de ser capaços de fer créixer eixa majoria per a assolir més quotes d'autogovern i un protagonisme democràtic a Espanya, al conjunt d'Espanya i liderar i ser capaços de liderar eixa cohesió territorial i social que necessitem. Mirant al futur des de la regeneració institucional completa, fent del republicanisme l'aposta decidida per resoldre els dos reptes més importants que tenim com a poble, la desigualtat i el centralisme.

Per tant, fem un pas endavant i liderem des de la nostra terra un impuls federal i republicà.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

La pregunta serà contestada pel president del Consell.

Li done ja la paraula, president, perquè puga respondre.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Davó.

Jo crec que allò que ens unix, i que vosté i jo podem compartir clarament, és que els valors fonamentals de la democràcia són allò que hem de defensar per damunt de tot.

La convivència és allò que determina finalment que una societat es pugui desenvolupar o no. La convivència és el valor fonamental. La convivència, el respecte, l'educació, tot això és fonamental. És una qüestió bàsica perquè la societat funcione adequadament.

I és veritat que en estos moments estem vivint moments d'una gran tensió, amb un conjunt de crisis tan greus com les quals estem patint per la pandèmia..., fa que hi hagen situacions tan terribles com aquelles que hem vist... sortosament encara molt reduïdes, però que cal atendre, atendre amb contundència com les que vam vore el cap de setmana passada.

Perquè és veritat que el fanatisme al final genera ruptura en la convivència. I la ruptura en la convivència i la fractura de la convivència és el que mai se pot permetre ni mai se pot aspirar a defensar des de la política.

Des d'eixa perspectiva, jo crec que és ben cert que molts dels valors republicans estan presents en la Constitució. La llibertat, la igualtat, la fraternitat són valors republicans que estan al si de la Constitució. Són valors absolutament vigents..., vells valors absolutament vigents.

I, en eixe sentit, crec que s'ha d'anar aprofundint en el que és una societat avançada que garantisca tots els drets fonamentals, perquè les persones puguen tindre..., més enllà del que són les característiques personals, que puguen desenvolupar el seu projecte lliure de vida.

Nosaltres, des de la Comunitat Valenciana, ací el que hem de generar sobretot és seguretat, confiança per la convivència i hem de fer tot allò que siga possible per unir els valencians. Eixe és un element fonamental. Hem d'intentar unir els valencians en este moment. I això no vol dir, en absolut, que cada u pot mantindre –per descomptat, només faltaria– les seues idees, els seus principis. Només faltaria. Però en estos moments és fonamental intentar unir, no separar. Intentar no confrontar. Donar seguretat i confiança als ciutadans.

I en el plànol de les institucions, les institucions estan per a cooperar, no per a confrontar. Nosaltres hem seguit en este temps una aliança efectiva amb els ajuntaments i les diputacions més enllà de qualsevol condició ideològica i, sobretot, hem buscat també que això passara en el Govern d'Espanya i passara en altres comunitats autònomes. Perquè les institucions, repetisc, no estan a confrontar. Estan per a cooperar.

I és cert que utilitzar les institucions, com s'ha fet en altres àmbits, com un espai de confrontació en un moment tan dramàtic com este, la veritat és que és absolutament rebutjable. I això genera desafecció i genera fanatisme i genera... això, l'emboïment de demostracions com les que vam viure malauradament el cap de setmana.

La *partidització* no pot ser la solució en les institucions, perquè acaba fent un dissolvent de l'afecció democràtica. I, per tant, en eixe sentit crec que hem de buscar cohesió social i cohesió territorial en un marc de la màxima cohesió possible, en totes les diferències, perquè el que està clar és que no podem anar a una societat en la qual uns són els bons i els altres són roïns. El maniqueisme no funciona. El maniqueisme no ajuda. El maniqueisme no supera un

estadi social avançat. Per tant, des d'eixa perspectiva crec que nosaltres el que hem de liderar, sobretot des de la Comunitat Valenciana, és precisament eixos valors als quals al·ludia, eixos valors que són els valors que han fet avançar més que mai a la societat, els valors de la Il·lustració, els valors republicans, eixos valors de la raó. Eixos valors de la ciència. Això crec que és el que nosaltres ara hem de liderar.

I en Espanya evidentment que n'hi ha en estos moments una pulsio centralista molt gran... Intentar lluitar contra això i combatre-ho amb idees i amb raons.

Hem vist ara precisament que el país més centralista d'Europa ha assumit que la centralització no és la millor solució per a la lluita contra la pandèmia. Per tant, jo crec que en estos moments del que es tracta fonamentalment és d'establir espais de cooperació, de coordinació i establir, sobretot, també, la confiança en les institucions.

En estos moments, les institucions han de revigoritzar-se, han de ser el garant de la convivència. I ahí crec que tots hem de donar també la nostra millor versió. Perquè no es tracta d'imposar una posició. Se tracta d'intentar fer possible la convivència.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Senyories, amb esta resposta, hem culminat el punt número 8 de l'ordre del dia. Agraïm al Consell la seua presència.

I ara passaríem al punt 9 –anterior punt 8–, que són les preguntes de control al Consell. Coneixen vostés el procediment. I sense més dilació passarem a la primera pregunta d'este nou punt, que és la pregunta 432, que formula la il·lustre diputada Cristina Gabarda Ortín, en nom Grup Parlamentari Ciudadanos, a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives sobre les mesures en les residències de majors davant possibles rebrotos de COVID.

Quan vosté vullga, senyoria.

Preguntes

La senyora Gabarda Ortín:

Gràcies, president.

Permítanme, aunque a algunos se les pongan los pelos como escarpas, iniciar mi intervención citando otra vez la frase del papa Francisco: «Una sociedad que no cuida a sus mayores no tiene futuro para sus jóvenes».